

Art. 3.

Den Ejer, der gør Krav paa Begrænsning af Ansvaret til Værdien af Skibet, Fragten og Skibets Akcessorier, maa føre Bevis for denne Værdi. Vurderingen af Skibet har som Grundlag Skibets Tilstand paa efternævnte Tidspunkter:

1. I Tilfælde af Sammenstød eller andre Ulykkeshændelser foretages Vurderingen i Forhold til alle de Fordringer, der staar i Forbindelse med Ulykkeshændelsen, herunder ogsaa de, der grunder sig paa en Kontrakt, og som er opstaaet forinden Ankomsten til den første Havn, der naas efter Ulykkeshændelsen, saavel som i Forhold til de Fordringer, der følger af et ved Ulykkeshændelsen foranlediget almindeligt Havari, efter Skibets Tilstand i det Øjeblik, da det ankommer til den første Havn.

Har forinden dette Tidspunkt en ny Ulykkeshændelse, der er uden Sammenhæng med den første, formindsket Skibets Værdi, kommer den saaledes foraarsagede Værdiformindskelse ikke i Betragtning i Forhold til de Fordringer, der staar i Forbindelse med den tidligere Ulykke.

For saa vidt angaar Ulykkeshændelser, der indtræffer under Skibets Ophold i Havnen, foretages Vurderingen efter Skibets Tilstand i denne Havn efter Ulykkeshændelsen;

2. Gælder det Fordringer, der angaar Ladningen eller følger af et Konnossement, foretages Vurderingen udenfor de Tilfælde, der er omhandlet i de foregaaende Afsnit, efter Skibets Tilstand i Bestemmelsehavnen for Ladningen eller paa det Sted, hvor Rejsen afbrydes.

Er Ladningen bestemt til forskellige Havne, og skyldes Skaden en og samme Aarsag, foretages Vurderingen efter Skibets Tilstand i den første af disse Havne;

3. I alle de andre Tilfælde, der omhandles i Art. 1, foretages Vurderingen efter Skibets Tilstand ved Rejsens Slutning.

Art. 4.

Ved den i Art. 1 omhandlede Fragt, heri indbefattet Passagerpenge, forstaas for alle Arter af Skibe et Beløb, der i alle Tilfælde skal udgøre 10 pCt. af Skibets Værdi ved Rejsens Begyndelse. Dette Erstatningsbeløb skyldes, selvom Skibet ikke skulde have tjent nogen Fragt.

Art. 5.

De i Art. 1 omhandlede Akcessorier omfatter:

1. Erstatning for materiel Skade, som Skibet har lidt efter Rejsens Begyndelse, og som ikke er udbedret;
2. Erstatning for almindeligt Havari, for saa vidt dette bestaar i materiel Skade, som Skibet har lidt efter Rejsens Begyndelse, og som ikke er udbedret.

Som Akcessorier anses ikke Forsikringserstatninger og heller ikke Præmier, Subventioner eller andre nationale Understøttelser.

Art. 6.

De forskellige Fordringer, der staar i Sammenhæng med en og samme Ulykkeshændelse, eller i Forhold til hvilke, naar Ulykkeshændelse ikke foreligger, Skibets Værdi bestemmes i en og samme Havn, konkurrerer indbyrdes i den Sum, der i Forhold til dem repræsenterer Omfanget af Ejeren's Ansvar, idet Hensyn tages til Søpanterrettighedernes Rækkefølge.

Ved Fordelingen af denne Sum skal Afgørelser, der er truffet af kompetente Domstole i de kontraherende Stater, gælde som Bevis for Fordringen.

Art. 7.

I Tilfælde, hvor Død eller legemlig Skade er foraarsaget ved Fejl eller Forsømmelse af Skibsføreren, Mandskabet, Lodsen eller nogen anden Person i Skibets Tjeneste, er Ejeren overfor Ofrene og deres Retsefterfølgere ansvarlig udover den Grænse, der er fastsat i de foregaaende Artikler, indtil et Beløb af 8 £ pr. Ton af Skibets Drægtighed. Ofrene fra en og samme Ulykkeshændelse eller deres Retsefterfølgere konkurrerer indbyrdes i det Beløb, hvortil Ansvaret er begrænset.